(inſtituit) E. teni) talibꝫ (dabit bñdictõnẽ ſuã) xp̃s (legis) euãgelice (lator) et iſti (ibũt de v̾tute in v̾tutẽ) ſemp̃ proficiẽdo in augmẽto gratie donec pueniant ad vitã eternã que cõſiſtit in plena viſione (dei et ſanctoꝝ ſuoꝝ) Propheta orat in pſona xp̃i fideliũ aſſociari bea tis dicẽs. Dñe deus v̾tutũ exaudi oracõnẽ meã) dãdo michi illas v̾tutes p quas aſcẽditur ad te videndũ (ci to pcipe oracõnẽ meã o deus iacob)

O dñe deus pater. Protector noſter aſpice) ad p̃ ces noſtras acceptãdo eas/ et ſi nõ ꝓpter nos ſaltẽ (re ſpectu meritorũ filij tui qui eſt imago tua)

Ideo o dñe deus cupio peruenire in domũ tuam. Quia melior eſt dies) illa que (vna) eſt continua et eterna cui nunq̃ ſuccedũt tenebre (in atrijs tuis) in habitacõne celeſti (ſup milia) ãnorũ tranſeuntiũ. ¶ Et ut ad illa atria merear admitti. E. legi abiectus eſſe) in hũilitate vi uere hic in eccleſia militãte (q̃ diuitijs ⁊ honoribꝫ huiꝰ ſeculi abũdare inter peccatores) Hoc aũt ideo elegi. Quia miſericordiã et veritatẽ diligit deus) miſericordiã peccata condonãdo/ veritatẽ veraciter adimplendo qđ ꝓmiſit ſanctis ſuis. ſ. (gratiã) in pñti (et gloriã in futuro) Dabit quidẽ veraciter ſeruis ſuis gratiã ⁊ gloriã qm̃. Nõ puabit bonis) gratie ⁊ glorie (eos q̃ ambulãt) et pſeuerant (in innocẽtia) talis non pt̃ puari muneribꝫ dei qui iam hic dona beate conuerſacõnis accepit/ et ideo (domine deus virtutũ beatus homo qui ſperat in te) non in rebus ſeculi tranſitorijs et caducis.

¶ Pſalmus. lxxxiij. in quo monet p fidẽ ac cedere ad xp̃m ut habeatur eius bñdictio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Propħa ꝓuidens futura quaſi ꝑterita ꝓpter certitudi-
nē narrās ait. Dn̄e pater q̄ quondā malediꝛiſti terram
ꝓpter peccatū ꝑmi hoīs. modo

Benedixiſti recipientē aduentū filij tui in fide
ꝑ quē (auertiſti) peccatū ꝑ quod
hūanū genus (captiuū) tenebatur a diabolo.
Auertiſti captiuitatē. q. Remiſiſti iniquitatē plebis
tue) ꝓpter quā fuerat captiua per fontē baptiſmatis (et
cooperuiſti oīa peccata coꝝ) ut amplius non veniant
in conſpectu tuo puniēda. ¶ Vere remiſiſti quia o dn̄e
Omnē irā tuā) qua hūano generi iratus eras mitiga-
ſti in aduentu filij tui et ita (mitigaſti) q. (auerſus es ab
ira indignacōis tue) ¶ Propheta qđ dixerat fiendum
orat ut fiat dicēs o deus q̄ nos ꝑ filiū tuū ſaluare diſpo-
nis. Conuerte nos) ad fidem filij tui et (auerte irā tuā a
nob) quā habes ꝓpter pccm̄ ꝑmi hoīs. ¶ Auerte et auer-
tes irā tuā q. Nūquid in eternū iraſceris nob) certe
nō cū parcē et miſereri ſit ꝓpriū tibi (aut extendes irā tuā
ꝑ oēs gn̄acōnes ſuccedētes?) certe nō q. placabilis
eris in generacōe xpi. ¶ Non extendes irā tuā. ſʒ Tu
deus ouerſus) ab ira viuificabis nos ſpūaliter ꝑ aduētū
filij tui (et plebs tua) viuificatā (letabitur in te) ſecura de
eterna beatitudine. ¶ Et ut hoc cito fiat. Oſtende nob
dn̄e miſericordiā tuā) mittēdo nobis filiū tuū i carne vi-
ſibilē (et da nobis ſalutare tuū) q̄i amplectēdū q̄i poſſi-
dendū q̄ſi munē eterne glorie ꝑfruendū/ da ut cū i men-
te nr̄a celeſti dono recipitur/ nullis tēptacōībꝰ auferat
Propheta quaſi peticōis ſui compos dicit Audiam)
attente (quid loquatur i me deus meus) ꝑ internā reue-
lacōnē et audiuit (q. loquitur pacē) annūciabit michi fi-
liū ſuū qui eſt pax noſtra nō ad oēs (loquitur pacem

ſed in plebē ſuā) ſcilicȝ i ſanctos qui dominō ꝓbabili cō-
uerſione placuerūt. ¶ Dico in plebeȝ ſuā id eſt. Super
ſanctos ſuos et ſup eos oīes qui de omni gēte cōuer-
tūtur ad xp̄m) ¶ Licet xp̄us pacem locuturus ſit ſuper
oīes qui ꝯuertētur ad eū. Verūtamē prope) iude-
os (qui ſoli inter alias gētes timere dicebātur deū) qꝛ le-
gem eius receperāt/ xp̄us naſcetur ⁊ miſteriū redēpto-
ris hūane pficiet (ut terra nr̄a ꝓmiſſionis hanc gloriaȝ
habeat) qꝛ i ea ex gente ſua ſaluator natus ſit ⁊ pacē in
oīes fuerit locutus. Miſericordia ⁊ veritas ſimul cō-
uenerūt in aduentu xp̄i) miſcđia qꝛ filius dei aſſumpſit
carnē/ veritas qꝛ impleta eſt ꝓmiſſio facta patribꝫ ve-
teris teſtamēti de incarnacōe filij dei et xp̄o p ſuā paſſio-
nē ſatiſfaciēte ꝓ nobis (iuſticia et pax ꝯcordiā fecerūt)
Ideo ꝯuenerūt miſericordia et veritas ⁊ iuſticia et pax
ꝯcordiā fecerūt qꝛ. Veritas) id eſt xp̄us (de terra or-
ta eſt) .i. ex maria v̄gine verbū caro factū (et iuſticia de
celo ꝓſpexit) qn̄ hūano generi periclitāti filius dei mira-
bili diſpenſacōe ſbuenit. vn̄ ſequitur Etenī dn̄s dabit
benignitatē) id eſt gratiā inſpirantē p xp̄m (et facultas
liberi arbitrij nr̄i) aſpera illa benignitate (dabit fructum
ſuū) id eſt bona opa. ¶ Licȝ deus dicatur et ſit benign9
Iuſticia) tamē (ante eū ambulabit) parās ei viā/ pri-
ma iuſticia hoīs eſt ut puniat ſe malū ⁊ faciat ſe bonū
et hec eſt via dei ut veniat ad eū et ſit in corde eius (po-
net in via) ſic parata (veſtigia ſue imitacōnis) deus.
¶ Pſalmus .lxxxv. in quo monet ad oracōnē.
Xp̄us ex forma ſerui ad patrem ait.
Inclina ad me (aurē) clemētie tue (et exaudi
me) ut deſideria mea ꝯpleātur/ inclinā
dico (qm̄ inops) ab alio nō habens opē (et paup) ꝓ me